

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY VI : NÚM. 64

SETMANARI MALLORQUI
Inca, 5 de Abril 1924

Redacció i Administració
Murta, 5. - Inca.

A UN JOVE

ELS LLADRES DEL TEMPS

No solament té la peresa la seva filosofia falsa, sinó que disposa ademés dels seus apòstols que fan meravellosament el seu joc.

El jove els sent parlar sovint, es topa amb ells a cada pas, i no podrà sostreure's a la llur influència sinó mitjançant un esforç.

Aquets apòstols de la peresa són les lectures frívoles, els jocs i els companys ociosos.

Entre les lectures frívoles hi podem posar tot un paperam imprès excitant de la curiositat, que fóra més útil si fos paper blanc, especialment diaris i noveles.

L'estudiant damunt el llibre d'estudi i l'aprenent damunt els llibres del despatx o del taurell hi solen tenir el damatí un diari i a la tarda una novela. La novela, atrevida com és i indiscreta, arribarà potser a ocupar un lloc que de cap manera li pertoca damunt la tauleta de nit.

Despres d'aver te robat la feina, mirarà si et pot robar el descans; que és la mateixa cosa.

Que fàcilment s'agafa la novela! que difícilment se deixa! quin núvol de cabòries deixa en el cap! quines angúnies i quins disgustos tontos desperta!

Total unes hores de treball perdut i unes altres hores de treball migrat per la seva culpa.

Tal fan les noveles que es diuen bones; perquè d'altres n'hi han de insanes i esbojarrades que són l'esquer de la lascívia i principi de perdició.

No sé si n'hi han d'innocentés; emperò voldria que les mirassis totes amb repugnància i por, com es mira amb por i repugnància una serp, per més que no totes les seps siguin verinoses.

En havent deixat el llibrot inútil, l'assaltarà potser el desig del joc: cartes, escac, dominò, billar. I ho anirà veient. Hi ha qui des de lo joventut s'ha alicionat al joc i, com aquesta és passió que l'edat no cura, arriba a vell amb l'afició doblada, i així d'un dia a l'altre i d'un any a l'altre s'ha passat els dos terços de la vida amb les cartes als dits, posant-hi tot el seu ardor i totes les seves energies malaguanyades. Per un sofisme d'aquets en qué és tan hàbil la peresa fins crec que el jugador s'arriba a creure que fa alguna cosa de profit.

Els companys ociosos! Sentiràs dir moltes vegades que et guardis d'un mal amic, emperò jo et diré encare més: guarda't igualment d'un amic ocios, que és igual que un mal amic, encara que no ho sembli.

És cert que més val un bon amic que cap; però un mal amic o un amic ocios és pitjor que un lladre de diners.

No sé qui deia: oh amics! lladres del meu temps! És una exclamació que aplicada als amics desenfeinats conté una veritat compresa.

Noveles, jocs de cartes, amics desenfeinats: Si els topes en el teu camí, redreça't i crida, sense contemplacions: lladres! lladres!

JAUME RAVENTÓS.

Himne per la Peregrinació

Franciscana a Artá

CHOR

Oiu, benigne, el cant fervent
de la ramada franciscana,
Estel claríssim d'Orient,
Lliri brotat a sol ixent
Reina gentil i sobirana.

ESTROFES

Per adorar-vos alsa el vol
cantant plegàries, l'estol,
l'estol de pau qui en vos espera,
per adorar-vos alsa el vol
en vers l'indret on neix el sol
qui daura vostra cabellera.

Tresor volgut de l'avior
de murs voltada i d'anfigor
vostra capella els ulls encanta;
tresor volgut de l'avior
n'es ella fita del amor,
torre i castell de la fe santa.

Teniu pel cor un doble encís:
El vostre esguard anyoradís
té més dolsor que no una bresca;
Teniu pel cor un doble encís:
bé n'es un tros de paradís
aqueixa terra bella i fresca.

Sobre'l vilatge i al entorn
de precís i cànctics en retorn
vessau la pau i la dolcesa;
sobre'l vilatge i al entorn
sou el nígul que ampara al jorn,
i sou de nit columna encesa.

A l'ombra augusta del casal,
sota l'ullada maternal
¡com seu la vila de garrida!
A l'ombra augusta del casal
feis reflorir primaveral
de Fra Llinás la raça ardida.

La raça forta qui amb orgull
la creu per glòria n'escull,
O Verge i Mare, restaurau-la,
la raça forta qui amb orgull
donà germans a Ramon Lull
i al Christ obrers de sa parau-la

O blaca aurora de l'Amô!
Desde'l pujol del Salvadó
sonreis a l'illa, complascuda.
O blanca aurora de l'Amô!
irradiau vostra blancô
damunt el cor qui vos saluda.

FRA JAUME ROSELLÓ.

AMOR DE MADRE

Dios ha dado á la madre cuanto le es indispensable para colocarse á la altura de su misión sublime.

«El corazón de una madre, decía Gratry, es la obra maestra de la naturaleza.»

En efecto, el corazón de una madre es un abismo insondable de ternura, de abnegación, de sacrificio.

El amor materno es la más alta expresión que en el orden natural haya revestido jamás un afecto humano.

Ahora bien, como el amor es fuente inagotable de penas y alegrías, y como éstas crecen en razón de la intensidad de aquel sentimiento, nada iguala á las alegrías del amor materno, como nada iguala á sus dolores.

Nada iguala á sus alegrías, porque se basta á sí mismo. ¿Qué le importa el no ser correspondido? Por otra parte, el hijo todavía inconsciente ¿puede ni siquiera saber cuán amado es? Pues bien, el amor mater-

nal se da, se prodiga, al pequeño sér que nada sabe de ese afecto, cuanto más se da, tanto más la madre siente crecer su amor, más feliz se considera.

Pero también, ¡qué abismo insondable de sufrimientos se abre en el corazón de la madre, cuando el objeto de su amor experimenta la menor contrariedad, y sobre todo, cuando las crueldades de la vida se ceban en él con más ó menos rudeza!

La Madre Santísima, por lo mismo que amó más que nadie, fué también la que más que nadie sufrió.

El *Stabat Mater* es el grito más desgarrador que en el mundo haya proferido jamás el amor materno. — P. COMBES.

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

A últims de març morí don Francesc Cortés de can Filipines, després d'haver rebut els Sagraments.

Donam nostre condol a son germà don Miquel i nebots, mentres pregam per l'etern descans de la seva ànima.

D Pere Balle i sa senyora donya Teresa Massià ploren la mort de una encantadora nina, que morí diumenge passat.

Molt desitjam que la glòria que gaudeix an el cel l'ànima de l'infantó, servesque de consol a sos pares, benvolguts amics nostres.

Diumenge morí donya Magdalena Ramis després de haver vist morir, dins una vintena de dies, sa filla donya Francisca Solivellas i son fill polític don Gabriel Adrover. Aquestes morts són estades molt sentides per les circumstàncies esdevengudes.

Donam el pessabé a sa família i en particular a l'amic don Juan Estrany i la seva Esposa, fills de la Mare difunta. — R. I. P.

Cronica d'Inca

Dilluns, 1 d'abril.—Pren el mandament del retgiment d'Inca el Tinent Coronell don Bernadí Mulet. D'això ens alegrem ferm per significar que l'amic ja està bò de la malaltia que l'ha tengut reclòs llarg temps dins casseva.

Dimars, 2.—Segueix el maltemp que ha fet aquests dies d'aigo i calabruix.

Dijous, 4.—Ens diven que el preu del bessó s'enfila, que s'ha pagat a 140 pessetes el quintà.

—Segons la nova Llei d'Administració local, avui toquen constituir-se els ajuntaments en ple, que s'han de reunir cada quatre mesos, i les comissions municipals permanents que celebraran sessió una vegada per setmana al manco.

Conforme el nou Estatut municipal s'és constituït l'Ajuntament d'aquesta Ciutat. Assistiren a la sessió el Sr. Batle i catorze retgidors i bon número de veïns.

El Secretari, Sr. Siquier, donà lectura a una comunicacio del Sr. Delegat Governatiu, qui, autorizat pel Sr. Governador Civil, nomenà el següents retgidors de vot corporatiu.

Per l'estol de societats que representen riquesa i producció: don Miquel Mir Jaume.

Per les entitats obreres: don Jaume Estrany Llabrés i don Marià Calderón Luna.

Per les societats culturals i indefinides don Antoni Melis Ferrer. Aquest és personalment un retgidor nou a l'Ajuntament.

Mes, els altres 12 retgidors que ja partenexien a l'Ajuntament, venen a representar la elecció popular.

Es confirmaren els càrregs de Batle i Tinent de Batle, i, seguidament, se elegiren els suplents del citats tinents que la nova Llei imposa al fer desaparèixer els càrregs de Síndic i del retgidor interventor.

Són elegits: don Miquel Pujades Martorell, suplent del primer Tinent; don Bartomeu Pujol Martorell, per suplent segon; i don Francesc Melià Ferrer, pel tercer suplent.

El senyor Batle, manifestà que delegava an els Tinentes les facultats referents al compliment de les ordenances municipals i crides de l'Alcaldia.

Val més fer la cosa més insignificant del món, que passar mitja hora sense fer res.
— GOETHE.

BIBLIOGRAFIA

Molt oportunament és venguda la publicació de un nou i *Breu Exercici del Camí de la Creu* (Via Crucis) pel M. I. Mossèn Antoni M. Alcover, amb gravats de don Joan Llimona. Diu l'autor que ha fets aquets *Passos* curts per decantar les vanes escuses que tenen molts per no fer-los per ser una cosa massa llarga. Derrera cada estació hi posa la que fé en vers Mn. Miquel Costa, que per si soles constituexen un altre via-crucis.

Abans del exercici, l'autor dóna una explicació de l'història de la Creu, de l'importància excepcional del *Via Crucis*, del modo de erigir les catorce estacions i de les diferents maneres de practicar-los, per aguanyar les indulgències.

Es un petit llibret que haurien de tenir totes les persones piedoses pel molt de profit espiritual que en poren treure, i que no més val la friolera de 40 cèntims. El recomenam.

Hem rebut del mateix autor el VIII *Aplec de Rondayes Mallorquines* que firma baix el pseudònim d'En Jordi des Recó. Conté quatre llargues i agradívols rondayes que duen per títol: 1. La Llampria meravellosa, 2. En Pep Catorze, 3. La Mare Balena, 4. És Mèl'loro Rosso. Estàn a il·lustrades amb una trentena de gravats a ploma, dibuixats per don Francesc de Borja Moll sobre els episodis més importants de les rondayes, que les dóna vida i fan més atractiu el volum de si fan agradable per sa literatura popular.

Agraim al il·lustrat autor el magnífic obsequi d'aquestes obres.

Apuntes de Geografía general y de Europa

adaptados al programa que para esta asignatura rige en el Instituto de Palma.

Venta: en las librerías escolares

LLIBRERIA

CARRER DE LA MURTA 5.—INCA
DERRERES OBRES REBUDES

Ignacio Domenech, profesor del arte culinario. *NUEVAS CONSERVAS Y DULCES*. Todos generos alimenticios en conserva basándose únicamente en los procedimientos más sencillos y familiares al alcance de todos.

Las legumbres de todas clases al natural o guisadas, chanfainas, pistos, menestras, macedonias, purés. etc.

Las carnes de todas clases, caza, guisados, en purés, pasteles, gelatinas o en manteca de cerdo, etc.

Los pescados de todas clases, aprovechamientos, escabeches, salmuerras desecados, marineras, sopas y muchos otros guisados o salsas.

Los dulces de frutas, al natural, mermeladas, confituras, compotas, pasteles, almibares, etc.—En rústica 4 pessetes.

LA PROFESORA DE PIANO por Florencia O'Noll, adaptación de una obra inglesa de Emma Marshall, traducción al Castellano por Juan de Cármenes (En rústica 4 pessetes.

DON CONEJITO DE LA CONEJERA (Narraciones de increíbles aventuras contadas a los niños.) Album con 12 ilustraciones en color por Jaime Feixas (Dues pessetes.

LOS TRES GATITOS CONCERTISTAS (Narraciones de increíbles aventuras contadas a los niños) Album con 12 ilustraciones en color por Jaime Feixas (Dues pessetes.

LECCIONES DE TODO vol. VI Las fiestas de Grecia y Roma. (75 dibujos de Apa). por Carlos Riba (Dues pessetes.

Tip. Durán.—INCA